

Geronimo Stilton

LES AVENTURES DEL CORSARI NEGRE

Estrella Polar

D'EMILIO SALGARI

Geronimo Stilton

Les aventures del Corsari Negre

Estrella Polar

El nom de Geronimo Stilton i tots els personatges i detalls relacionats amb ell són *copyright*, marca registrada i llicència exclusiva d'Atlantyc S.p.A. Tots els drets reservats. Es protegeixen els drets morals de l'autor.

Text original d'Emilio Salgari, adaptat lliurement per Geronimo Stilton
Coordinació de Patrizia Puricelli, amb la col·laboració de Maria Ballarotti
(textos) i Roberta Bianchi (dibuixos)

Coordinació de textos de Sarah Rossi (Atlantyc S.p.A.)

Direcció d'editing de Silvia Teodosi

Disseny gràfic de Leonardo Torchi. Amb la col·laboració de Daria Colombo
Coberta de Flavio Ferron

Il·lustracions de Francesca Gallina (llapis i tinta) i Giuseppe Di Dio (color)

Idea original d'Elisabetta Dami

Títol original: *Le avventure del Corsaro Nero*

© de la traducció: 2018, Xavier Solsona Brillas

© 2015, Edizioni Piemme S.p.A., Palazzo Mondadori - Via Mondadori 1,
20090 Segrate - Itàlia
www.geronimostilton.com

International Rights © Atlantyc S.p.A., Via Leopardi 8, 20123 Milà - Itàlia
foreignrights@atlantyc.it / www.atlantyc.com

© 2018, Editorial Planeta S. A.

© 2018, de l'edició en llengua catalana: Grup Editorial 62, s.l.u.

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

www.geronimostilton.cat

Primera edició: febrer del 2018

ISBN: 978-84-9137-468-8

Dipòsit legal: B. 210-2018

Imprès a Catalunya

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Stilton és el nom d'un famós formatge anglès. És una marca registrada de l'Associació de Fabricants de Formatge Stilton. Per a més informació www.stiltoncheese.com

Els pirates de la Tortuga

 La nit tropical era calorosa i **estrellada**.

Un ventet suau bufava damunt de l'oceà, mentre una xalupa navegava entre les **onades**.

De sobte, una veu va cridar:

—Homes de la barca! ALTO!

Els dos mariners a bord de l'embarcació van córrer a retirar els **REMS** i es van aixecar per mostrar que havien sentit l'ordre.

Tots dos devien tenir uns quaranta anys, eren musculosos i tenien la pell torrada pel sol.

Duien barrets de feltre amples, camises gasta-

Els pirates de la Tortuga

des, subjectades a la cintura per una faixa vermella, i pantalons estripats. Tenien la barba tan espessa i **esborrifada** que semblava que no se l'haguessin pentinat mai!

Un dels mariners, que es deia **Wan Stiller**, va murmurar:

—Digue'm, Carmaux, has descobert d'on provenia la veu?

—Mmm... em sembla que veig un **vai·xell**, allà davant nostre!

—va dir l'altre mariner agusant la vista.

—Creus que es tracta d'una nau enemiga? —va preguntar el Wan Stiller, que començava a preocupar-se.

El Carmaux va **ESTIRAR** el coll, però després va brandar el cap:

—No ho sé. No veig si ve de l'Illa de la Tortuga o de les colònies espanyoles!

Els pirates de la Tortuga

—Doncs si són **ENEMICS**, lluitarem! —va exclamar aleshores el Wan Stiller.

Però els dos homes de la xalupa no eren mariners qualssevol: eren **PIRATES**!

—Qui hi ha?! —va insistir la veu.

Però, aquesta vegada, el Wan Stiller va ser qui va contestar:

—Primer deixeu-vos **VEURE** i digueu-nos qui sou!

En comptes de respondre, la veu va esclafir a riure.

El navili es va aproximar una mica més i la clavor de les estrelles el va il·luminar.

Era un veler àgil i ràpid, com els que els pirates de la Tortuga feien servir per **saquejar** els galions espanyols que transportaven a Europa els tresors de l'Amèrica Central, Mèxic i les regions equatorials.

El Carmaux i el Wan Stiller van saltar d'alegria: era un vaixell **amic**!

Els pirates de la Tortuga

Un pirata vestit tot de negre, dret sobre la **COBERTA**, va cridar:

—Us he reconegut, germans de la costa! Pugeu a bord, sigueu benvinguts!

El Carmaux va fer un **BOT**:

—Ara sí que recordo aquesta veu!

I, efectivament, qui havia parlat era el pirata més **FEROTGE** i temible de tots els mars del Carib: el comandant Emilio di Rocca-nera, senyor de Ventimiglia i de Valpenta, conegut arreu amb el nom de... **Corsari Negre!**

A bord del *Llamp*

 El Wan Stiller i el Carmaux van pujar al vaixell, anomenat *Llamp*. Canons **AMENAÇADORS** sobresortien del costat de la borda, i a la coberta hi havia un munt de pirates armats fins a les dents.

—Per mil balenes! —va **EXCLAMAR** un pirata—. Però si és el Carmaux!

—I també hi ha el Wan Stiller! —va intervenir un altre home.

El Wan Stiller i el Carmaux van **SOMRIURE** en reconèixer les cares dels seus amics.

Aleshores, el Corsari Negre va baixar del pont de comandament i es va **DIRIGIR** cap a ells.

A bord del Llamp

Anava vestit de negre, amb roba *refinada*: una capa, una casaca de seda, pantalons cenyits a la cintura per una faixa amb **FRANGES**, un parell de botes altes i un gran barret amb una llarga ploma que queia **FINs** a les espatlles. Al contrari que els altres pirates, bronzejats per tantes hores passades al **SOL**, el Corsari Negre tenia la cara pàl·lida i les faccions delicades, que li donaven un aire de **CAVALLER**. La seva mirada, però, era determinada i audaç. El corsari va inflar el pit i va preguntar:

—Digueu-me, d'on veniu?

Una mica **COHIBIT**, el Carmaux va contestar: —De Maracaibo, senyor! Érem a bord del vaixell del Corsari Vermell, però els espanyols ens han atacat i ens hem vist obligats a fugir!

A bord del Llamp

El Corsari Negre es va estremir:

—El Corsari Vermell! El meu **germà!**

Amb una emoció ben visible, va agafar del braç el Carmaux i el va conduir a **SOTA LA COBERTA**, sota la mirada encuriosida de la tripulació.

El Corsari Negre va fer passar el nouvingut a la seva **CABINA** i, un cop sols, li va preguntar:

—Digueu-me..., què li ha passat al Corsari Vermell?

—Malauradament l'han **EXECUTAT**, senyor. Justament avui... —va contestar el Carmaux, brandant el cap.

El **Corsari Negre** va tancar els punys:

—Desgraciats! Com s'ho van fer per capturar-lo?

—Érem lluny de Maracaibo —va explicar el Carmaux— quan un **huracà** ens va sorprendre i vam naufragar en una illa. Els espanyols ens van agafar

A bord del Llamp

per sorpresa i ens van conduir a Maracaibo. El Wan Stiller i jo hem aconseguit **ESCAPAR-NOS** gràcies a l'ajuda d'un nadiu, però el Corsari Vermell i els nostres **COMPANYES** han estat ajusticiats per ordre del governador Wan Guld, a la plaça de Granada. El Corsari Negre va cridar:

—Ah, el governador Wan Guld! Ha executat sense raó els meus dos germans: primer el Corsari Verd i ara el Corsari Vermell... Me la **PAGARÀ!**

Els seus **ULLS** estaven plens de ràbia.

